

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved Cirkulære af 4. Januar 1918 (Bilag 1) udbad Indenrigsministeriet sig Oplysninger fra samtlige Kommunalbestyrelser om Kommunernes Udgifter ifølge Lovgivningen om kommunale Dyrtidsforanstaltninger i Tidsrummet fra 1. Januar til 31. Marts 1917 og i Tidsrummet fra 1. April til 31. December 1917 samt om, hvilke Beløb Kommunalbestyrelserne agtede at anvende i Tiden fra 1. Januar til 31. Marts 1918. Endvidere anmodede man om Oplysning angaaende udskrevne kommunale Tillægsskatter, hvorhos Ministeriet begærede Kommunalbestyrelsernes Udtalelser med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt det efter disses Erfaringer maatte anses for nødvendigt eller ønskeligt, at Dyrtidslovens Gyldighed forlængedes, og i bekræftende Fald, om der ønskedes Ændringer optagne i Lovforslaget ved dettes Revision.

De saaledes modtagne Indberetninger fra Kommunalbestyrelserne er blevet bearbejdede af Statistisk Departement, der med Skrivelse af 9. Marts 1918 (Bilag 2) har fremsendt en Række Opgørelser, hvoraf de vigtigste er aftrykt som Bilag 3—5.

Gyldigheden af Lov Nr. 397 af 28. December 1916 med Tillægslov Nr. 637 af 21. December 1917 blev ved Lov Nr. 165 af 20. Marts 1918 forlænget fra 31. Marts 1918 til 30. Juni s. A., idet man ansaa det for rettest ved en foreløbig Forlængelse og Supplering af de gældende Bestemmelser at udsætte Spørgsmaalet om Dyrtidslovgivningens Revision i nogen Tid.

Fra samtlige de Kommunalbestyrelser, der har udtalt sig om Spørgsmaalet, er fremsat Ønske om, at Dyrtidslovgivningens Gyldighed forlænges, idet man fra Kommunernes Side har anset en saadan Forlængelse for nødvendig; i Tilslutning hertil er fremsat Ønske om, at Dyrtidslovens Bestemmelser i hvert Fald ikke maa forringes.

Da Ministeriet maa være enigt med Kommunalbestyrelserne i, at en Forlæn-

gelse af Dyrtidslovgivningen er nødvendig under de nuværende Forhold, har man udarbejdet nærværende Lovforslag.

Idet man iøvrigt med Hensyn til Lovforslagets Indhold henviser til Bemærkningerne til de enkelte Paragraffer, skal man til Begrundelse af Forslagets Hovedprinciper udtale følgende:

Ved Gennemførelsen af Dyrtidsloven af 22. December 1915 viste det sig, at Loven havde to Mangler. For det første virkede den i for høj Grad som en Understøttelseslov, medens den ikke i tilstrækkelig Grad hjalp den store Middelstand, paa hvilken Dyrtidens Tryk hviler haardt, og for det andet virkede Reglerne om Statsrefusionen saaledes, at Statstilskuddet i alt for ringe Grad kom Købstæderne tilgode, medens det langt overvejende Antal af Landkommunerne erholdt fuld Refusion af deres Udgifter til Dyrtidsforanstaltninger.

Paa disse Forhold søgte man at raade Bod ved Dyrtidslovens Revision i 1916; men Ministeriet skønner dog ikke rettere, end at det endnu ikke er lykkedes at give Dyrtidslovgivningen et saadant Indhold, at den ved de Beføjelser, som er lagt i Kommunernes Haand, i fuldt Maal kommer hele Befolkningen tilgode. Som det fremgaar af de som Bilag 3—5 aftrykte Opgørelser, synes Dyrtidslovgivningens Bestemmelser ifølge Loven af 1916 i vidt Omfang at være blevet udnyttede i Købstæderne, medens de ikke har virket til saa megen Gavn for Befolkningen i Landkommunerne, som ønskeligt var.

Under Hensyn til de saaledes indvundne Erfaringer har man i Forslagets §§ 1—2 tilstræbt at udforme Bestemmelserne om Kommunernes Bemyndigelse til Foretagelse af Dyrtidsforanstaltninger og om Statsrefusionen for Udgifter hertil paa en saadan Maade, at denne Lovgivning i saa vidt Omfang som muligt kan medvirke til at lette Dyrtidens Tryk paa Befolkningen i de forskellige Kommuner.